

Dirbtinis kvėpavimas / Aidas Marčėnas. - 2017. - 186, [12] p. UDK: 821.172-1.

„Dirbtinis kvėpavimas“ – nauja, jau trylikta, nacionalinės kultūros ir meno premijos laureato poeto Aido Marčėno (g. 1960) eilėraščių knyga.

Kaip ir ankstesnės, ji pasižymi daugiaprasmiu poetiniu kalbėjimu. Pastebimas siekis minimalizuoti išorinę formą (įskeliant abejonę žodžių prasme), įsodrinant ją daugialypės būties ženklais. Tai tarsi ilgas poetinis atsiveikimas su gyvenimu, bet kartu ir jo pasveikinimas.

Poetinėse Marčėno meditacijose gyvenimo beprasmybė neatsiejama nuo jo prasmės, o nyksmo neišvengiamumas dovanoja netikėtas atvertis.

Rinkinyje „Dirbtinis kvėpavimas“ Marčėno pamėgti senieji personažai angelas ir miestas tampa akmeniniai ir svetimi (tarsi mirties angelai), bet per šį tapsmą – dar artimesni lyrinio herojaus poetinei jausenai. Kita vertus, pasirodo nauji, ankstesnėse knygoje nebūti personažai (Santapa Narėpa), naujos temos ir įžvalgos, vis dažniau minimas neminėtinas Dievo vardas.

Dulkių spalvos žuvelės / Deividas Preišegalavičius. - 2017. - 143, [1] p. UDK: 821.172-3.

„Deivido Preišegalavičiaus literatūrinė kūryba kaip ir jo pavardė – atrodo neįmanoma, kol neįvardiji. Jo niuansuotai prozai tarp Lietuvos rašytojų kažin ar esama analogų – pagal gelminį registrą šio menininko kūryba artimesnė nebent Pietų Amerikos klasikams. Sakinys – kaip porceliano liejinys, siužetas – kaip veidrodžio šukė, pasaulėjauta – kaip žmogaus, kuris hipodrome „pastatė“ už troleibusą ir laimėjo. Tarp jaunųjų autorių paplitus skubiam rašinėjimui debutanto kūryba – tikra dovana gurmaniškų tekstų pasiilgstančiam skaitytojui.“

Marijus Gailius, literatūros kritikas

„Jūsų rankose – knyga sapnas, knyga nuotykis, smagi skaitančiojo kelionė, kai niekada nežinai, kas laukia už posūkio, už perversto lapo. Čia paradoksaliai dera realaus gyvenimo atplaišos, nuoskilos ir smagi fantazija, tikros ir išgalvotos vietos, keisti, bet ryškūs personažai ir siurrealistiniai siužetai. Pasakojamos istorijos susipina, atsikartoja, veikėjai nutolsta ir vėl išnyra, tekstas tai liūliuoja tarsi lopšinė, tai šnypščia, švepluoja it gyvačių kamuolys, tai tarytum senis, dardantis senu vežimu žvyrkelyje, išbarsto dantis – raides. Deivido Preišegalavičiaus knygoje visko apstu: čia daug užslėptų ir atviresnių įtakų, nuorodų, aliuzijų ir iliuzijų, intelektualaus humoro, lengvos ironijos ir graudulio. Nėra tik vieno dalyko – nuobodulio.“

Alvydas Šlepikas, rašytojas, režisierius

Džeimsas Bondas / Bernardas Gailius. - 2017. - 287, [1] p. UDK: 821.111-312.4.09"19".

Trečioji Gailiaus knyga „Džeimsas Bondas. Mitas ir politika“ – tai akademinė studija ir intymi išpažintis tuo pat metu. Joje neatsiejamai susipina autoriaus asmeninė gyvenimo patirtis ir jo originalus istorijos bei politikos apmąstymas. Skverbdamasis gilyn į Bondo mitą, Gailius siekia suprasti ir atskleisti šiuolaikinių vakariečių padėtį juos supančio pasaulio atžvilgiu, galiausiai atsiremdamas į amžiną nepanaikinamo ir nesunaikinamo žmogaus politiškumo problemą.

Granai: įtrūkstanti tikrovė / Viktorija Daujotytė. - 2017. - 318, [2] p., [8] iliustr. lap. UDK: 821.172(092).

„Granai: įtrūkstanti tikrovė“ – tai pirmoji išsami rašytojo Romualdo Granausko gyvenimui ir kūrybai skirta studija, parašyta originaliu eseistiniu stiliumi. Ji apima kūrėjo visumą, esmingiausias jo tekstus. Autorė skatina įsiklausyti, įsižiūrėti, pamatyti rašytojo gyvenimo ir kūrybos vienovę.

Rašant šią knygą, pasiremta bendravimo patirtimi, pasitelkti įrašai iš pokalbių.

Romualdas Granauskas suspėjo Lietuvai, saviesiems patvirtinti kelias pamatines tiesas, itin svarbias kūrybai: šventumas ir iš dangaus, ir iš žemės, žmogiškumas ne tik iš žmonių, artimumas ne tik iš tų, kurie arti, bet ir iš tų, kurie toli ir giliai; glostyk gyvenimą, nebijok jo opų, ir tavo paties žaizdos bus aprištos, kalbėk savo kalba, ir visur būsi suprastas, neišeik iš savo žemės, neapleisk savųjų, ir neliksi apleistas, semkis iš tradicijų, ir tau atsivers modernieji klodai.

Lik vietinis, kad tavęs pasigestų pasaulis.“

Viktorija Daujotytė

Iš dangaus krintantys dalykai / Selja Ahava. - 2017. - 222, [2] p. UDK: 821.511.111-31.

Mergaitė, kurios mama žūva nuo ledo luito, nukritusio iš dangaus.

Moteris, kuri du kartus laimi pagrindinį loterijos prizą.

Vyras, kurį penkis kartus trenkia žaibas.

Visi jie ieško paaiškinimo savo gyvenimui.

Romane „Iš dangaus krintantys dalykai“ (Taivaalta tippuvat asiat, Gummmerus, 2015), nominuotame prestižiškiausiai Suomijos literatūros premijai „Finlandia“, rašytoja kelių skirtingų pasakotojų lūpomis vaizduoja neįtikėtinus, atsitiktinumo nulemtus įvykius, žmones, kuriems po jų tenka gyventi toliau. Visi jie stengiasi rasti atsakymą į esminį klausimą: kodėl visa tai atsitiko būtent man?

„Kartais ateina pasaulio pabaiga, kartais Rojus pratrūksta. Kartais kas nors numiršta taip nepastebimai, kad nespėji nė suvokti. Galbūt toks žmogus bando sugrįžti vaiduokliu ir pratęsti pradėtas istorijas. Nors iš tikrųjų tiesiog reikėtų išeiti“.

Selja Ahava (gim. 1974) – suomių rašytoja, dramaturgė ir scenarijų autorė. Pirmasis romanas „Paklydėlio užrašai“ (Eksyneen muistikirja, 2010) susilaukė itin palankaus kritikų vertinimo ir buvo nominuotas dienraščio Helsingin Sanomat įsteigtai premijai už geriausią literatūrinį debiutą, už jį rašytojai taip pat suteikta vardinė Lailos Hirvisaari fondo premija.

Jėzaus mokyklos metai / J.M. Coetzee. - 2017. - 304 p. - (Kultinės knygos) UDK: 821.111(680)-31.

Žmogui plaukiant laivu per vandenyną, nuplaunami visi buvę prisiminimai, ir jis pradeda visiškai naują gyvenimą. Taip jau nutinka. Nėra praeities. Nėra istorijos. Laivas prisivartuoja uoste, mes išlipame trapu į sausumą ir pasineriame į tai, kas yra čia ir dabar. Prasideda laikas.

Dovydas – mažas berniukas, kuris be paliovos visko klausinėja. Simonas ir Inesa juo rūpinasi naujame mieste Estreloje. Vaikas mokosi kalbos, susiranda draugų. Jis turi didelį, jį saugantį šunį Bolivarą. Dovydui tuoj sueis septyneri metai ir jis turi lankyti mokyklą, todėl yra priimamas į Šokio akademiją. Ten, apsiavęs naujais auksiniais šokio bateliais, išmoksta iškviešti iš dangaus šokio numerius. Tačiau kartu berniukui tenka sužinoti, ką gali padaryti suaugusieji. Šioje užburiančioje alegorijoje, toliau tęsiančioje „Jėzaus vaikystėje“ („Sofoklis“, 2014) pradėtą Dovydo, Simono ir Inesos istoriją, J. M. Coetzee subtiliai nagrinėja esminius klausimus: kaip suaugti, ką reikia būti tėvu ar motina, kodėl intelektas ir emocijos nuolat grumiasi tarpusavyje ir kaip mes pasirenkame gyventi savo gyvenimą.

Karmelio kalno papėdėje / Gintaras Bleizgys. - [2017]. - 372, [2] p. UDK: 821.172-312.6.

Poetas ir eseistas Gintaras Bleizgys pateikia skaitytojams netikėtą kūrinį – atvirą, dienoraščio formos pasakojimą, savotišką autobiografinį romaną „Karmelio kalno papėdėje“. Pretekstas pavadinimui, gal ir pačiam kūriniui atsirasti buvo šv. Kryžiaus Jono veikalas „Kopimas į Karmelio kalną“. Stovint Karmelio kalno papėdėje, šviesa nušviečia ir žmogaus dvasios aukštumas, ir tamsybes.

Pasakotoją matome namų aplinkoje, kelionėse, bendraujantį su šeima, bičiuliais, pakeleiviais. Graži žiedinė kompozicija: kūrinys prasideda pasakojimu apie budėjimą baptistų maldos namuose, ir baigiasi pasakotojo pasiryžimu tarnauti diakonu.

Konkrečios aplinkybės žadina intrigą, tačiau autoriaus tikslas – ne siužeto įdomybės, o savistaba ir žmogaus prigimties, pasaulio slėpinių narstymas. Kas aš esu? Kur mano vieta? Kodėl man buvo skirta rytų kovos ringas, kalėjimo kamera? Kaip gyventi tarp kasdienybės ir apreiškimo, juntant dvasinę žmogaus paskirtį ir prigimties tamsybes? Įdomiausia, kaip iš kasdienybės epizodų natūraliai skleidžiasi sąmoninga būtis. Kaip tamsoje žaibas apšviečia daiktus ir reiškinius, apie kurių egzistavimą žmogus net nenumano, taip aiškėja buvimo visatoje paslaptys. Pro pilką kasdienybės šydą prasišviečia universumas, knyga tampa dvasinio kelio liudijimu.

Mes žinome, kas bus.

Kol tai, kas bus, yra gana toli, galime aiškiai matyti. Kuo labiau artėjame, prie to, kas bus, tuo prasčiau matome. Atėjus laikui tarsi kokioms bitėms avilyje mums apdūmija akis ir sąmones, kad nesipriešintume, negeltume, nekovotume ir nežūtume.

Kai ateina bitininkas ir tvarko mūsų gyvenimo korius, šnopuojame apduję nuo dūmų ir nesuprantame, kas vyksta.

Bitininkas nukelia avilio padangtę ir ankštas mūsų kambarėlis atsiveria į kitą, sunkiai suvokiamą erdvę ir laiką – beerdvę ir belaikę.

Esu žiūrėjęs į ten plačiai atmerktomis akimis.

Ir neišsižadėsiu šito regėjimo.

Laiškai / Jerzy Giedroyc, [T. 3] : 1973-2000. - 2017. - 538, [2] p. UDK: 821.162.1(73)(092)(044.2).

Knygoje pateikiamas su pirmuoju Kultūros laikotarpiu susijęs Jerzy Giedroyc'o ir Czesławo Miłoszo susirašinėjimas. Jame per abiejų jų dialogą ir ginčus atsiskleidžia gilūs abiejų asmenybių to meto kultūrinių, politinių, visuomeninių įvykių ir procesų vertinimai. Matome, kaip formavosi Kultūros nuostatos, kaip evoliucionavo politinė tos aplinkos mintis. Laiškuose pateikiamos Lietuvos literatūrai ir kultūrai tokių svarbių asmenybių kaip mūsų kraštiečio, kilusio nuo Ramygalos, pasaulinio masto rašytojo Witoldo Gombrowicziaus, Lietuvos geokultūrinei ir geopolitinei savivokai formuoti svarbių mąstytojų Juliuszo Mieroszewskio, Melchioro Wańkowiecziaus ir kt. charakteristikos. Susirašinėjimas apima gana ilgą laikotarpį, tad jis yra svarbus ir įvairiapusis to meto istorinis šaltinis.

Jerzy Giedroyc'o ir Czesławo Miłoszo susirašinėjimas yra reikšmingas epochos dokumentas, išplečiantis žinias apie daugelį literatūrinio, kultūrinio, visuomeninio politinio gyvenimo klausimų, taip pat Lenkijos, Lietuvos, buvusios Sovietų sąjungos gyvenimo aktualijas, vykusius procesus.

Lenkiški prisiminimai / Witold Gombrowicz. - 2017. - 229, [2] p. UDK: 821.162.1-94.

Witoldas Gombrowiczius (Witold Gombrowicz; 1904–1969) – lietuvių kilmės lenkų rašytojas. Jo „Lenkiški prisiminimai“ – vienas įspūdingiausių XX amžiaus Vidurio Europos intelektualinių tekstų, iki šiol beveik nepažintas Lietuvos skaitytojų. Jis gimė radijo stoties „Laisvoji Europa“ užsakymu ir buvo skirtas skaityti per radiją. Todėl apie esminius dalykus čia kalbama laisvu, šnekamuju, kartais netgi liežuvautojo stiliumi. Meno ir literatūros pasaulis, politika, moterys, aristokratija ir inteligentija, jauno žmogaus branda – tai temos, kurios aptariamos šmaikštaus ir atviro kritiko žvilgsniu.

„Gombrowiczius – tai proto šaunumas. Galbūt ši savybė remiasi drąsa negailestingai atmesti viską, kas nelabai svarbu, pasiekiant tik tai, kas svarbu iš tikrųjų. Kolegos literatai, prieš karą supę jį Varšuvos kavinėse, buvo girti vaikai miglose, jis ne.“

Czesławas Miłoszas

Maironio sodas / sudarytoja Aldona Ruseckaitė. - 2017. - 108 p. UDK: 821.172(092).

Tautos šauklys, dainius, žadintojas. Dažnai šie nuvalkioti apibūdinimai – tai viskas, ką žinome apie vieną garsiausių Lietuvos istorijos asmenybių Maironį. Jis mums yra tapęs patriotiškumo, lietuviybės bei pareigos simboliu, tačiau tikrame poeto, kunigo gyvenime netrūko triukšmingų menininkų susibūrimų, moterų draugijos, meilės istorijų ir garbės troškimo. Galbūt metas savo didvyrį pažinti iš naujo?

„Kartą žiūrėdama į prieš muziejų sėdintį granitinį Maironio paminklą supratau, kad jis per tiek metų pavirto šalta akmenine skulptūra, tam tikra ikona. Todėl mano siekis buvo suteikti klasikui gyvybės, kad žmonės labiau pamiltų Maironį, susidomėtų, pamatytų, kad jis buvo labai žemiškas, kad darė tas pačias klaidas, turėjo tų pačių aistrų, jį daug kas kankino, kad troško ir garbės, ir dėmesio, norėjo aukštų apdovanojimų, kad norėjo gyventi nesuvaržytas. Bet, kita vertus, jis buvo poetas, menininkas, komplikauta asmenybė, kuri savo eilėraščiuose labai kankinasi. Ši knyga tarsi bandymas suteikti klasikui dar vieną gyvenimą.“

Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė, rašytoja Aldona Ruseckaitė

Nelyginant šiaurė magnetą / Tomas Venclova. - [2017]. - 531, [4] p., 48 iliustr. p. UDK: 821.172(73)(092)(047.53).

„Ar išloši mane, ar praloši – kol kas nežinia.
Šitos dirvos nusekė, žvaigždynų tankmė išgenėta,
Aš pritraukiu nelaimę, nelyginant šiaurė magnetą,
Lyg magnetas magnetą, nelaimė pritraukia mane.“

Šio Tomo Venclovos 1975 m. eilėraščio posmo frazė pasirinkta knygos pavadinimui. Kaip tik tais metais vieną gegužės rytą Venclova išsiuntė atvirą laišką Lietuvos komunistų partijos Centro komitetui prašydamas leisti emigruoti į užsienį, ir šis sprendimas buvo bene svarbiausias jo gyvenime.

„Nelyginant šiaurė magnetą“ – pirma išsami rašytojo, vieno iškiliausių ir įtakingiausių pasaulyje šiuolaikinių lietuvių intelektualų Tomo Venclovos (g. 1937) autobiografinė knyga. Pašnekesiuose su Ellen Hinsey Venclova aprėpia keturis gyvenimo dešimtmečius Lietuvoje, Maskvoje ir keturis dešimtmečius Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Pasakojimai atskleidžia ne tik Venclovos biografiją ir kūrybą, bet ir platų kultūrinį bei politinį kontekstą: iš asmeninės patirties perspektyvos rašytojas perteikia sovietinio laikotarpio atmosferą, ypač daug dėmesio skirdamas lietuvių ir rusų neoficialiajai kultūrai bei disidentiniam judėjimui. Įtaigiai pasakojama apie tokias figūras kaip Borisas Pasternakas, Anna Achmatova, Josifas Brodskis, Czesławas Miłosz ir daug kitų asmenybių.

Tomą Venclovą kalbino ir knygos įžangą parašė Ellen Hinsey (g. 1960) - amerikiečių poetė, literatūros kritikė, vertėja. Eseiistikoje daug dėmesio ji skiria pokomunistinės Vidurio ir Rytų Europos politinei ir kultūrinei raidai. Į anglų kalbą išvertė pluoštą Venclovos eilėraščių, o jis - Hinsey eilėraščių „Trumpa tironijos biografija“. Jau daugelį metų gyvena ir dirba Paryžiuje.

Nepaisant išbandymų / Penny Vincenzi. - 2017. - 958, [1] p. - (Jausmų klasika) UDK: 821.111-31.

„Nepaisant išbandymų“ – trilogijos „Laiko pinklės“ 2-oji knyga.

„Nepaisant išbandymų“ – antrasis įspūdingos trilogijos apie Litonų dinastiją romanas, įtraukiantis į aukštuomenės intrigų, skandalų ir kūniškų pagundų kupiną pasaulį ir nukeliantis iš hedonistinio XX amžiaus trečiojo dešimtmečio į nacių iškilimo ir Antrojo pasaulinio karo laikus.

Ledi Selija Liton drąsiai gali savimi didžiutis. Per dvidešimt metų ši valinga, aštraus proto moteris kartu su vyru Oliveriu žinomą Londono leidyklą pavertė tikra leidybos imperija. Tačiau jos šeimos gyvenimas yra kur kas chaotiškesnis. Jai vis sunkiau kontroliuoti savo vaikus, žengiančius į suaugusiųjų pasaulį.

Leidykloje pradėjęs dirbti vyriausiasis sūnus Džailsas nepateisina motinos lūkesčių ir kelia jai tik nusivylimą. Talentingoji Bartė Miler, Selijos išauginta kaip tikra dukra, sprunka toli už Atlanto, tarsi norėtų atsiriboti nuo Litonų šeimos. Ambicinga mergina pavargo jaustis dėkinga – ji nori visko pasiekti savo jėgomis. O štai Selijos gražuolės dvynės dukros Adelė ir Venecija vėjavaikiškai

tebesimėgauja prašmatniu gyvenimu. Sulaukusios aštuoniolikos jos nė neįsivaizduoja, kad galėtų būti kitaip, kol susiduria su likimo kaprizais. Selijos numylėtinis jaunėlis Kitas kone tobulas, bet ima ir įsimyli visai sau netinkamą merginą.

Jų visų planus ir jaunatviškas svajones grasinasi sujaukti artėjantis karas. Jaunajai Litonų kartai teks gyventi nerimo ir siaubo persmelktu laiku, bet, nepaisant visų išbandymų, stengtis išlikti, kurti ir mylėti.

Normalios anomalijos / Jurij Dobriakov. - 2017. - 166 p. UDK: 821.172-4.

„Šioje knygoje surinkti įvairiuose leidiniuose publikuoti kritiniai ir eseistiniai tekstai, skirti vizualiajai, garsinei ir erdvinei kasdienybės kultūrai. Mane labiausiai domina ne profesionalioji kultūra, turinti savo apibrėžtus kanonus, taisykles, atpažįstamus veikėjus ir nustatytas „vartojimo“ erdves, o daugybė tariamai savaime suprantamų veiksmų ir ritualų, kuriuos šiuolaikinių įtinklėtų technologijų pagalba atliekame kasdien be sąmoningų kultūrinių intencijų. Būtent šie spontaniškai susiformavę įpročiai geriausiai apibrėžia mūsų laikmečio kultūrą, kurios procesas vyksta visur – namie, miesto erdvėje, virtualybėje. Net ir analizuodamas profesionalių menininkų kūrybą pirmiausia ieškau sąsajų su kasdienybės pasauliu ir kultūra pačia plačiausia prasme.“

Jurij Dobriakov

Paskutinė Sutino kelionė / Ralph Dutli. - 2017, ScandBook. - 254, [2] p. UDK: 821.112.2(494)-31.

Ralph Dutli knygoje „Paskutinė Sutino kelionė“ subtiliai tyrinėja Sutino gyvenimo ir kūrybos paslaptis, nesistengdamas jų iki galo atskleisti, neišsklaidydamas kerų, tačiau mėgindamas – drauge su laisvėn ištrūkusia dailininko siela – pažvelgti į gyvenimą iš paukščio skrydžio. 1943-ųjų rugpjūčio 6 dieną Chaimą Sutiną, paslėptą juodame autokatafalke, iš Šinono miestelio Luaros slėnyje veža į okupuotą Paryžių. Dailininkui būtina neatidėliotina skrandžio operacija, tačiau kelionė užtrunka pernelyg ilgai, važiuoti tenka aplinkkeliais, vengiant okupantų kontrolės postų. Skausmą malšinančio morfino aptemdytoje Sutino sąmonėje prisiminimų atplaišos pinasi su klejonių vaizdiniais.

Skaudi vaikystė neturtingo žydo, senų drabužių taisytojo, šeimoje Smilavičiuose netoli Minsko, pirmieji tapybos bandymai Vilniuje ir vienintelis troškimas – patekti į dailininkų pasaulio sostinę Paryžių. Neįtikėtina draugystė su Amadėju Modiljanu, nelaukta sėkmė ir menininko pripažinimas po daugelio metų skurde.

Gilindamasis į itin negausiai dokumentuotus dailininko gyvenimo epizodus, Ralph Dutli bando įsivaizduoti, kaip ir iš ko randasi išraiškingieji Sutino portretai, peizažai, natūrmortai. Priverstas pasitelkti išmonę, autorius atsispiria pagundai fiktyviomis istorijomis sujungti žinomus dailininko gyvenimo fragmentus į nuoseklią biografijos visumą. Jis subtiliai tyrinėja Sutino gyvenimo ir kūrybos paslaptis, nesistengdamas jų iki galo atskleisti, neišsklaidydamas kerų, tačiau mėgindamas – drauge su laisvėn ištrūkusia dailininko siela – pažvelgti į gyvenimą iš paukščio skrydžio.

Ralph Dutli (g. 1954) – šveicarų poetas, rašytojas ir vertėjas, Ciuriche ir Paryžiuje studijavęs romanistiką ir rusistiką. Jo romanas Paskutinė Sutino kelionė 2013 m. buvo nominuotas

prestižinėms Vokiečių („Deutscher Buchpreis“) ir Šveicarų („Schweizer Buchpreis“) literatūros premijoms.

Pobeda 1946 / Ilmar Taska. - 2017. - 286, [2] p. UDK: 821.511.113-31.

Žinomas estų kino režisierius, scenaristas ir prodiuseris Ilmaras Taskas išgarsėjo debiutiniu romanu „Pobeda 1946“, parašytu papildžius to paties pavadinimo apsakymą, kuris 2014 m. pelnė prestižinę literatūrinio žurnalo „Looming“ (Kūryba) premija. Romane tikroviškai atkurta pokariniam Taline vyravusi slogi baimės ir įtarumo aplinka, kai Estiją nuo laisvojo pasaulio atskyrė geležinė uždanga. Vaizduojami ligi šiol literatūroje nutylėti įvykiai, kuomet pokario Estijoje sovietinis saugumas iš mažų vaikų išgaudavo žinias apie jų tėvus, ir kuo tai baigdavosi.

Poetinis Druskininkų ruduo / sudarė G. Bleizgys ... [et al.]. 2017. - [2017]. - 263, [1] p. UDK: 821.172-1(082)(05).

Post ars partitūra / Agnė Narušytė, Aleksas Andriuškevičius, Robertas Antinis, Česlovas Rinktinė / Sylvia Plath. - 2017. - 157, [3] p. UDK: 821.111(73)-1.

Knygoje „Post Ars partitūra“ pristatomas avangardinio meno grupės „Post Ars“ trisdešimties metų veiklos laikotarpis: parodos, akcijos, hepeningai, performansai, instaliacijos, žemės meno projektai, leidiniai ir individuali keturių menininkų – Alekso Andriuškevičiaus, Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureato Roberto Antinio, Česlovo Lukensko ir Gintaro Zinkevičiaus – kūryba. Knygai „Post Ars partitūra“ tekstus rašė grupės menininkai, taip pat Erika Grigoravičienė, Giedrius Gulbinas, Daiva Citvarienė, Linara Dovydaitytė, Rūta Lukenskienė, Agnė Narušytė, Miglė Survilaitė, Kęstutis Šapoka.

Sielos preliudai / Silvija Beatričė. - [2017]. - 86, 25, [1] p. UDK: 821.172-1.

Sielos preliudai | Preludes of soul | Preliudy duši (reginčiųjų ir Brailio raštu).

„Sielos preliudai“ – eilėraščių knyga su kompaktinėje plokštelėje įrašytu septynių kūrinių fortepijoniniu ciklu „Ilgesys MKČ“. Tai jaunos autorės Silvijos Beatričės Petkevičiūtės kūrybinis kelias, įkvėptas lietuvių kompozitoriaus bei dailininko Mikalojaus Konstantino Čiurlionio ir jo provaikaučio, pianisto Roko Zubovo. Septyniolikos romantizmo stiliaus eilėraščių rinkinys, pateiktas trimis - lietuvių, anglų ir rusų - kalbomis, žodžiais atskleidžia kūrėjos muzikinę pasaulėjautą. Pirmasis eilėraštis knygoje atspausdintas ir Brailio raštu. Leidinį papildė bei muzikinio pasaulio savitumą pabrėžia kompaktinė plokštelė, kurioje įrašytas autorės sukurtas simbolistinis septynių kūrinių fortepijoninis ciklas.

Šimtmečių melancholija / Mindaugas Jonas Urbonas. - [2017]. - 301, [1] p. UDK: 821.172-31.

Romanas „Šimtmečių melancholija“ – tai žaismingas žvilgsnis į Vilnių.

Į liepą įsilipęs lapus su smuiko raktais svaido Amžinasis Žydas, gatvėmis laksto Geležinis vilkas, legendinis Vilniaus meras apsaļa nuo mitinių dvynių kepėjų Juliaus ir Jurgio bandelių, pinigėliui ranką tiesia paties Vytauto Didžiojo laikus menanti ponia Rožė, o prie šachmatų lentos palinksta Krėvė su Sruoga. Ir visi keliai čia, rodos, pasukti taip, kad atvestų tiesiai į mistinę „Apokalipsės“ kavinę.

Mūsų gyvenimai ir miestai – atsitiktiniai, ir viskas, kas yra ir ko nėra, – tik atsitiktinumas. Nereikia man jokių Paryžių, Prahų ir Barselonų. Aš turiu Vilnių, ir jis turi mane, abu laikome vienas kitą sugavę ir nepaleidžiame, – taria sau pagrindinis knygos herojus.

Miesto – realaus ir išgalvoto – legendai lemta užgimti vis iš naujo. Šioji – įkvėpta Vilniaus dvasios, kuri reiškiasi praeities vaiduokliais ir keista šimtmečių logika, lenktyniauja su pačia R. Gavelio fejerija.

Magiškojo realizmo poetika atveria laiko tunelį, kelionę po epochas, galimybę pamatyti savo antrininkus. Paradoksalūs simboliai nušviečia melancholišką Vilniaus istoriją ir atveria unikalų jo groį. Romano autorius svarsto žmogaus dvilypumo, tapatybės problemas ir klausia, kiek leidžiamės valdomi miesto sąmonės.

Mindaugas Jonas Urbonas yra vienas įdomiausių ir talentingiausių jaunosios kartos rašytojų, 2016 metais debiutavęs novelių knyga „Dvasių urna“.

Žiebtuvėliai anarchistai / Valdas Papievis. - 2017. - 101, [3] p. UDK: 821.172-32.

„Žiebtuvėliai anarchistai“ – Valdo Papievio apsakymų knyga, kalbanti apie sudėtingus žmonių santykius, vienvėlybę ir laiką.

Bevardis vienišius bastosi po kurortą, tačiau vakarui jis užsisako staliuką dviems. Alexis bėga nuo Paryžiuje išgyventos meilės, bet iš galvos jam neišeina kadaise mylimosios išstarti žodžiai.

Garsėjančiam rašytojui Žiliui jo sukurti personažai tampa tikresni už draugą ir mylimąją.

Aistringi, staiga užsiplieskiantys, staiga nurimstantys veikėjai blaškosi miestų ir savo vidiniuose labirintuose, išgyvendami draugystės ir meilės trapumą, praėjusio laiko ilgesį, trokšdami sugriebti tai, kas žmonėse, tikrovėje vienu metu veriasi ir slepiasi.

Valdas Papievis – Paryžiuje gyvenantis prozininkas. Už romaną „Eiti“ (2010 m.) apdovanotas Lietuvos literatūros ir tautosakos instituto ir Liudo Dovydeno premijomis, jo romanas „Odilė, arba Oro uostų vienvėlybė“ (2015 m.) pateko į geriausių metų knygų penketuką, taip pat išrinktas į meniškiausių metų knygų dvilyktuką, pagal jį kuriamas filmas. Už egzistencines patirties raišką ir atnaujintą romanų estetiką rašytojas įvertintas Lietuvos nacionaline kultūros ir meno premija.